

Jeg skal endelig også på vegne af fru Susanne Clemensen, CD, sige, at de giver deres tilslutning til forslaget.

Henriette Kjær (KF):

Da vores ordfører på området, fru Lene Espersen, ikke kan være til stede, skal jeg fremføre følgende:

Formålet med beslutningsforslaget er at gøre det muligt at ratificere rådsbeslutningen om EF's egne indtægter som vedtaget i det politiske forlig om »Dagsorden 2000.«

Det Konservative Folkeparti støttede det politiske forlig, der blev opnået i Berlin, og vi støtter derfor også gennemførelsen af finansieringsdelen. Det er i fin overensstemmelse med vores ønsker for Fællesskabets fremtidige finansieringsopbygning, at man gradvist udskifter momsbidraget med et BNI-bidrag, således at landenes betalingsevne vægter tungere i deres bidrag til det fælles budget.

Den løsning, man blev enig om, er rimelig, og da andre modeller, som var i spil, ville være væsentlig dyrere for Danmark, har vi god grund til at være tilfredse, også set ud fra de problemer omkring rabatorordninger for f.eks. Storbritannien, som under alle omstændigheder skulle løses.

Endelig finder vi det væsentligt at fremhæve, at »Dagsorden 2000« bidrager til en øget markedsorientering af den fælles landbrugspolitik ved at gennemføre en reform af oksekød-, korn- og mælkeområdet.

Vi havde gerne set et større ambitionsniveau, men vi er trods alt glade for skridtene i den rigtige retning.

Ligeledes er vi tilfredse med, at det lykkedes Danmark at presse så meget på, at 78 mia. euro af strukturfondsmidlerne går til ansøgerlandene. Det var en dansk hovedprioritet.

Vi kan derfor tilslutte os finansieringsforslaget om egne indtægter, og vi støtter derfor beslutningsforslaget.

Knud Erik Hansen (SF):

Vi kan også tilslutte os forslaget, men vi har nogle kommentarer til indholdet.

For det første til den overordnede ramme: Vi mener helt grundlæggende, at udvidelsen er vigtig, og den er jo også en stor gevinst på flere områder. Det vil derfor også være trist, hvis vi lægger os fast på en stabilisering af udgiftsrammen. Det tror vi ikke holder.

Venstres tidligere formand, hr. Uffe Ellemann-Jensen, tilkendegav engang, at hvis udvi-

delsen skulle koste de nuværende lande 1 pct. af BNP, så ville det være o.k. Vi tror faktisk, det kan blive nødvendigt med en udvidelse af rammen for at sikre udvidelsen.

Der er jo en del grundlæggende problemer, som vi stadig væk har tilbage, som koster penge. Der er landbrug, der er strukturfonde, for at nævne to. Det er muligt, det kan lade sig gøre inden for den givne ramme, hvis lande, der vil tabe på det, også vil være med til at lave det om.

Men det er efter min opfattelse nødvendigt, at Danmark også er villig til at sige, at hvis det er nødvendigt, jamen så er det også en højere pris, der skal til, for at vi kan få udvidelsen til at fungere.

Så til landbrugsområdet som det andet. Det er klart, at det er gået i den rigtige retning, men det er utilstrækkeligt, og der er ikke nogen langsigtet løsning i det, der ligger nu, og hvis EU fortsætter, som de gør nu, så vil det ikke kunne holde. Det vil slet ikke kunne holde, når udvidelsen fungerer, og det er måske heller ikke ønskeligt, at det system, vi har nu, fortsætter under udvidelsen.

Hvis udvidelsen skal fungere, er der også brug for, at vi faktisk tager alvorlig fat på det, og selv om det går i den rigtige retning nu, så er det langt fra nok.

For det tredje er det glædeligt, at der nu skabes en finansiering til ansøgerlandene, men det er beskæmmende, at EU stadig væk holder sine markeder lukket for varer, som landene kan producere. Det kunne være en god måde at støtte dem på, i stedet for at vi faktisk fastholder dem i en situation, hvor de i længere tid får brug for støtte fra det øvrige EU.

Endelig er der rabatorordningerne, som vi grundlæggende synes er en uskik. Vi har faktisk svært ved at se, hvorfor England skal have en særlig rabatorordning. At man laver en reduktion nu er selvfølgelig godt, men England behøvede ikke den rabatorordning.

Med den rabatorordning er der knyttet en særlig rabat for Tyskland og Sverige og Holland og Østrig. Der kunne man godt diskutere, om det er rimeligt, at de andre lande bortset fra Tyskland skal have sådan en reduceret betaling. Det havde måske set i bakspejlet været rimeligt, at vi havde hjulpet Tyskland med den store opgave med Østtyskland, og i det lys synes vi faktisk, det er acceptabelt, at Tyskland får rabat, men ikke, at de øvrige lande får rabat.

Nogle gange kan vi jo have lidt svært ved at råbe højt. Selv om vi er et rigt land, har vi jo fak-